

# HOF VAN BEROEP ANTWERPEN

19 NOVEMBER 2020

KAMER AC10

CORRECTIONELE ZAKEN

## Arrest

Het **OPENBAAR MINISTERIE**

tegen

**A. S., M.**

RRN (...)

Opleiding tot lasser

geboren te (...) (Iran) op (...)

ingeschreven te 2000 Antwerpen, (...) volgens verklaring verblijvende te 2900 Schoten, (...)

Iraanse nationaliteit

beklaagde, aanwezig en bijgestaan door Mr. W. Damen, advocaat bij de balie provincie Antwerpen

**Voorlopige hechtenis : A: 20/12/2018 ; BA: 20/12/2018 ; ET: 06/08/2019 ; VOV: 05/09/2019 ; A: 06/11/2019; BA: 06/11/2019 (niet naleven voorwaarden)**

### 1. Ten laste gelegde feiten

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek ;

#### **A mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting met verzwarende omstandigheden**

Het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was. (art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1. 1°, 2 en 4, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.  
(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 2° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang.  
(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 3° en 2, 433 novies §§ 1 en 5, en 483 Sw)

### **1 te Antwerpen van 1 september 2018 tot 13 november 2018**

door **S. A.**,  
ten nadele van **N. D.**, geboren te op (...),

### **2 te Antwerpen van 8 oktober 2018 tot 26 februari 2019**

door **S. A.**,  
ten aanzien van **L.-D. B.**, geboren te op (...),

## **B**

Bij inbreuk op art. 88 quater § 1 en 3 Sv. de door de onderzoeksrechter bij een met redenen omkleed bevelschrift dd. 21 december 2018 gevorderde medewerking te hebben geweigerd waarbij werd gevorderd alle noodzakelijke inlichtingen te verschaffen over de werking van het informaticasysteem en over de wijze om er toegang toe te verkrijgen, of in een verstaanbare vorm toegang te verkrijgen tot de gegevens die door middel van dat informaticasysteem worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen;

### **te Antwerpen op 11 januari 2019**

door **S. A.**,

door te weigeren de toegangscodes te verschaffen van het gsmtoestel GSM SAMSUNG met IMEI (...)

(PV AN20.F1.50112]/19 - kaft 30)

met de omstandigheid dat de eerste (A.) het misdrijf heeft gepleegd sedert hij veroordeeld werd bij vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen, afdeling Antwerpen, uitgesproken op 18 januari 2017, tot een gevangenisstraf van 30 maanden, wegens verboden wapens: vervaardiging, herstelling: handel (invoer, uitvoer, verkoop, overdracht, ): het dragen zonder wettige reden, wapen(s) vuurwapen(s): het dragen zonder wettige reden; opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid met voorbedachtheid, vereniging van misdadigers om wanbedrijven te plegen en opzettelijke slagen en verwondingen, met voorbedachtheid, vonnis of arrest in kracht van gewijsde gegaan op het ogenblik van de nieuwe feiten, en voordat vijf jaren zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is.  
(art. 55 bis lid 2 Sw)

## **2. Bestreden beslissing**

**2.1.** Er werd hoger beroep ingesteld op :

- 12 juni 2020 door beklaagde tegen alle beschikkingen,
- 15 juni 2020 door het openbaar ministerie tegen alle beschikkingen,

**2.2.** Er werd een verzoekschrift in de zin van art. 204 van het Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, afdeling Antwerpen op :

- 12 juni 2020 door beklaagde,
- 15 juni 2020 door het openbaar ministerie,

**2.3.** tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 14 mei 2020 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, AC4 kamer (3 rechters), waarbij beslist werd als volgt :

### **Op strafgebied**

Stelt vast dat **S. A.** zich in staat van wettelijke herhaling bevindt.

Veroordeelt **S. A.**, voor de tenlasteleggingen A1, A2 vermengd :

tot een gevangenisstraf van 7 jaar en tot een geldboete van 2 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen en gebracht op 16000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een van 90 dagen.

Ontzet **S. A.** uit de rechten zoals vermeld in artikel 31.1° lid van het Strafwetboek voor een termijn van **TIEN JAAR** ;

Ontzet **S. A.** tevens uit het recht om te wonen, te verblijven of zich op te houden in alle straten binnen de perimeter van het Schipperskwartier, begrensd door: Van Meterenkaai, Rouaanse Kaai, Sint-Pietersvliet, Sint-Paulusplaats, Sint-Paulusstraat, Klapdorp, Paardenmarkt, Hessenbrug, Hessenplein, Oudeleeuwenrui en Brouwersvliet, voor een termijn van **TIEN JAAR** ;

Veroordeelt **S. A.** voor de tenlastelegging B :

tot een geldboete van 4000,00 EUR, zijnde 500,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42, 1 ° en 43 Sw., eigendom van beklaagde en dienstig voor het plegen van de feiten: toestel Samsung (OS 109/2020).

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42, 3 ° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 1.151,27 euro, gestort bij COIV.

Veroordeelt **S. A.** tot betaling van :

- een bijdrage van 2 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 2 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand

— de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op **3205,40 EUR**.

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

### **3. Rechtspleging voor het hof**

a) De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 15 oktober 2020.

Het hof heeft hierbij gehoord :

— het openbaar ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering.

— de beklaagde A. S. M. in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door hemzelf en zijn voormelde advocaat, die beroepsbesluiten en stukken neerlegt.

b) De in de processtukken aanwezige nota en conclusie werden regelmatig neergelegd en in het beraad betrokken. Geen enkele procespartij formuleert op dit punt enige kritiek of werpt desbetreffend een bezwaar op.

### **4. Beoordeling**

#### **4.1. Ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen - grieven**

a) Het hoger beroep van beklaagde tegen alle beschikkingen van het bestreden vonnis is ontvankelijk.

Bij regelmatig verzoekschrift van 12 juni 2020, tijdig ingediend op de griffie van de rechtbank die het beroepen vonnis heeft gewezen, voert beklaagde gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrievens aan, namelijk

- met betrekking tot de procedure wegens schending van de rechten van verdediging;

-met betrekking tot de schuld wegens betwisting van alle hem ten laste gelegde feiten, de vrijspraak wordt gevraagd;

-met betrekking tot de opgelegde bestraffing wegens het vragen van de vrijspraak en ondergeschikt omdat er geen rekening werd gehouden met verzachtende omstandigheden;

-met betrekking tot de burgerlijke rechtsvordering wegens het aanhouden van de burgerlijke belangen;

-met betrekking tot de veroordeling tot de kosten van de strafvordering, gelet op de gevraagde vrijspraak.

b) Het hoger beroep van het openbaar ministerie ingesteld tegen het bestreden vonnis is ontvankelijk enkel voor zover dit de beschikkingen op strafrechtelijk gebied betreft. Het is, bij gebrek aan hoedanigheid, niet ontvankelijk voor het overige.

Bij regelmatig verzoekschrift van 15 juni 2020, tijdig ingediend op de griffie van de rechtbank die het beroepen vonnis heeft gewezen, voert het openbaar ministerie een gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrief aan namelijk aangaande de aan beklaagde opgelegde bestraffing.

#### **4.2. Beoordeling ten gronde**

##### **4.2.1. Omvang van de beoordeling ten gronde**

a) Het beoordelen van de schuld van beklaagde aan alle hem ten laste gelegde feiten, desgevallend het bepalen van de straf, het aanhouden van de burgerlijke belangen en de veroordeling tot de kosten, beroepsgrievan van beklaagde en van het openbaar ministerie, ligt aan de beoordeling van het hof voor.

b) Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid, Wetboek van Strafvordering.

#### **4.2.2. Beoordeling ten gronde op strafrechtelijk gebied**

##### **4.2.2.1. Voorafgaande beoordeling**

###### De misdrijfschrijving

De verzwarende omstandigheid vervat in artikel 433 septies, §3° voorzien onder de feiten van tenlastelegging A.1 en A.2 dient als volgt te worden geactualiseerd ingevolge artikel 8.1° van de wet van 31 mei 2016 (BS 8 juni 2016), met behoud van tijd- en plaatsbepaling: met de omstandigheid dat het is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of door enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog.

Deze actualisering wijzigt de aanhangige feiten niet.

##### **4.2.2.2 Feitenrelaas**

Het hof verwijst terzake naar het uitgebreide feitenrelaas van de eerste rechter op folio nr.4 tot en met 9 en herneemt dit integraal.

##### **4.2.2.3 Beoordeling van de schuld**

###### **Met betrekking tot tenlasteleggingen A.1 en A.2**

a) De schuld van beklaagde aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1 en A.2, zoals hierboven geactualiseerd, is bewezen door de gegevens van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting. Het hof verwijst naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter op folio nr. 9 en 10 en herneemt deze.

Het hof benadrukt daarbij dat N. D. zeer gedetailleerd uitlegt hoe beklaagde de controle over haar verkreeg, door zich als zeer attent en zorgzaam voor te doen en pas nadat ze stapelverliefd op hem was en letterlijk alles voor hem zou doen, haar te overtuigen om alle geld dat ze verdiende door hem te "laten beheren" waarbij ze enkel geld kreeg om eten te kopen en haar vitrine te betalen terwijl beklaagde nooit zelf werkte. Al haar geld werd opgemaakt door beklaagde. Hij was volgens N. zeer gewelddadig waarbij hij regelmatig de inboedel kort en klein sloeg. Volgens haar was beklaagde onvoorspelbaar en explosief waarbij hij haar sloeg en enkele seconden later al wenend zijn excuses aanbood. Hij sloeg haar met de vuist, met de platte hand en stampte haar, maar ze is nooit naar een dokter gegaan.

Beklaagde passeerde soms meermaals per nacht haar vitrine en wanneer ze op haar kruk zat kwam hij binnen om te zeggen dat ze moest rechtstaan om meer klanten te krijgen. Ze moest steeds laten weten waar ze was en mocht haar vitrine niet verlaten zonder zijn toestemming.

Ze is halsoverkop gevlucht naar Roemenië met achterlating van kledij en had schrik dat hij haar toch zou vinden.

De absurde en volstrekt ongeloofwaardige verklaring van het slachtoffer amper 20 dagen nadat beklaagde onder voorwaarden was vrijgelaten wijst op de enorme impact en de manipulaties van beklaagde naar zijn slachtoffer.

Wat L.-D. B. betreft staat het vast dat hij dezelfde tactiek hanteerde door er voor te zorgen dat ze erg verliefd op hem werd om haar vervolgens uit te kunnen persen, wat blijkt uit de afgeluisterde gesprekken. Het feit dat ze hem zeer vaak opzocht in de gevangenis wijst op zijn invloed. Wanneer hij geruime tijd later onder voorwaarden werd vrijgelaten en deze voorwaarden vrijwel onmiddellijk schond door zich terug naar het schipperskwartier te begeven en contact te zoeken met zijn slachtoffers, heeft L.-D. B. de paniekknop ingedrukt wanneer hij plots bij haar in de kamer stond.

Gelet op het voormelde staat het vast dat beklaagde de controle had genomen over N. D. en L.-D. B. in de zin van artikel 433 quinquies §1.1° van het strafwetboek. Er zijn geen redenen om over te gaan tot herkwalficatie naar een inbreuk op artikel 380 van het strafwetboek, zoals gevraagd door beklaagde.

De verzwarende omstandigheden van gebruik van geweld of dwang en kwetsbare toestand van het slachtoffer staan eveneens vast gelet op het voormelde.

De stelling van beklaagde dat hij een seksverslaving heeft en daardoor meerdere vriendinnen er op nahoudt, wat jaloersheid opwekt is volstrekt naast de kwestie. Het staat vast dat hij op manipulatieve wijze het vertrouwen wint van de slachtoffers, een relatie met hen begint en met hen gaat samenwonen, waarna de controle, de dominantie en de uitbuiting door beklaagde begint.

De overige argumenten in conclusies doen niets af aan hoger vermelde beoordeling.

### **Met betrekking tot tenlastelegging B**

De schuld van beklaagde aan het feit van de tenlasteleggingen B is bewezen door de gegevens van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting.

Beklaagde stelt dat de verplichting vervat in artikel 88 quater, §1 en §3 onverenigbaar is met het zwijgrecht en het verbod op gedwongen zelfincriminatie.

Artikel 88 quater, §1, wetboek van strafvordering bepaalt dat de onderzoeksrechter aan eenieder van wie hij vermoedt dat hij een bijzondere kennis heeft van :

-het informaticasysteem dat het voorwerp uitmaakt van de zoeking of de uitbreiding ervan bedoeld in artikel 39bis §3 of

-diensten om gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, te beveiligen of te versleutelen, kan bevelen inlichtingen te verstrekken over de werking ervan en over de wijze om er toegang toe te verkrijgen, of in een verstaanbare vorm toegang te verkrijgen tot de gegevens die door middel daarvan worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen.

Paragraaf 3 van dat artikel bestraft degenen die deze medewerking weigert.

Op grond van die bepalingen is onder meer een verdachte strafbaar die, hoewel hij de toegangscode van een te doorzoeken informaticasysteem zoals een gsm-toestel kent, weigert ze mede te delen ondanks een daartoe strekkend bevel van de onderzoeksrechter. Vereist is dat de opsporings- of onderzoeksinstantie op het moment van de gevraagde informatie het toestel reeds heeft

opgespoord zonder het gebruik van dwang op de persoon en dat de vervolgende instantie aantoont dat de bedoelde persoon zonder redelijke twijfel de toegangscode kent.

Het hof houdt bij de beoordeling rekening met volgende elementen:

-Beklaagde werd op 20 december 2018 aangetroffen tijdens een huiszoeking op het adres van zijn moeder, (...) te Schoten. Hij was toen in het bezit van een GSM toestel waarvan hij weigerde de toegangscode te geven.

- er bestaat geen discussie over het feit dat de politie de GSM heeft gevonden zonder dat er dwang op beklagde werd uitgeoefend,

- de onderzoeksrechter gaf een bevelschrift in de zin van artikel 88 quater §1 SWB aan beklagde op 11 januari 2019. De stelling van beklagde dat hij 20 dagen na het aantreffen, zijn code niet meer kent, is volstrekt ongeloofwaardig. Het staat derhalve vast dat beklagde de code kende op het moment dat de onderzoeksrechter het bevel uitschreef en dat hij weigerde deze mede te delen.

-het recht om zichzelf niet te incrimineren en het vermoeden van onschuld zijn niet absoluut en moeten worden afgewogen tegen andere rechten zoals het recht op vrijheid en veiligheid gewaarborgd door artikel 5 EVRM en het verbod op rechtsmisbruik vermeld in artikel 17 EVRM,

-het recht zichzelf niet te incrimineren strekt er in de eerste plaats toe het recht op een eerlijk proces te vrijwaren door het uitsluiten van onjuiste verklaringen die onder dwang zijn afgelegd,

-de toegangscode tot een informaticasysteem bestaat onafhankelijk van de wil van de persoon die kennis heeft van die code. Deze laatste blijft onveranderd ongeacht de mededeling ervan en komt in aanmerking voor onmiddellijke controle. Er bestaat geen risico op onbetrouwbaar bewijsmateriaal,

- de toegangscode is neutraal en te onderscheiden van de eventueel incriminerende gegevens die door middel van het informaticasysteem te achterhalen zijn,

-de gevraagde informatie, ook al is de mededeling ervan strafbaar met aanzienlijke gevangenisstraffen, en het gebruik van die informatie is beperkt. Zij slaan enkel op de toegangscode van een reeds opgespoord informaticasysteem dat zonder de gevraagde informatie onleesbaar is. Bovendien moet aangetoond worden dat beklagde de code kende. Het recht van beklagde om ten volle zijn verdediging te voeren over de achterhaalde gegevens blijft onverlet,

-De gevraagde informatie is noodzakelijk voor de waarheidsvinding en kan in de huidige stand van de technologie zeer moeilijk of onmogelijk op andere wijze worden bekomen.

De schuld van beklagde is terzake bewezen gebleven.

#### **4.2.2.4 Beoordeling van de strafmaat**

a) De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklagde zoals die blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover door het hof gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

- b) De in hoofde van de beklaagde bewezen verklaarde feiten sub A.1 en A.2, zoals geactualiseerd, zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van hetzelfde misdadig opzet, zodat voor deze feiten bij toepassing van artikel 65, eerste lid Sw. slechts één straf moet worden opgelegd. Het bewezen verklaard feit sub B maakt geen deel uit van dit misdadig opzet en dient apart te worden bestraft.
- c) Beklaagde bevindt zich in staat van wettelijke herhaling nu hij bij in kracht van gewijsde getreden vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen van 18 januari 2017 veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 30 maanden en tot een geldboete van 100 euro wegens verboden wapendracht, slagen met ongeschiktheid, bendevoering in het kader van gewelddadige confrontaties in het schipperskwartier, en de thans bewezen verklaarde feiten zich hebben voorgedaan voordat vijf jaar verlopen is sinds het ondergaan van de straf of de verjaring van de straf. Een eensluitend verklaard afschrift met bewijs van kracht van gewijsde van deze beslissing bevindt zich in het strafdossier.
- d) Hij werd reeds meermaals veroordeeld door de politierechtbank onder meer wegens inbreuken op vervallenverklaring van het recht op sturen en door de correctionele rechtbank onder meer wegens, dragen van een wapen zonder wettige redenen, valse melding van een gevaar voor een aanslag, belaging, slagen aan zijn moeder en zijn zus, valsheid in geschriften en poging oplichting.
- e) Hij leeft reeds jarenlang als een parasiet die sekswerkers benadert en behandelt als persoonlijke geldmachines, door hen verliefd te laten worden op hen en hen vervolgens genadeloos uit te buiten, waarbij geweld niet wordt geschuwd.
- f) De voorwaarden die door de onderzoeksrechter werden opgelegd aan beklaagde in het kader van de vrijheid onder voorwaarde n, werden binnen de kortste keren geschonden.
- g) Gelet op het voormelde staat het vast dat beklaagde een volstrekt normeloos individu is, die geen enkel respect voor vrouwen heeft, de bevelen van de overheid volstrekt negeert en denkt dat hij onaantastbaar is en zich ook zo gedraagt. Het recidive gevaar en het gevaar voor de openbare veiligheid is acuut aanwezig.
- h) Gelet op het voormelde is het hof van oordeel dat het verzoek van beklaagde om hem een autonome probatiestraf op te leggen niet kan ingewilligd worden. Het staat bovendien vast dat beklaagde zich niet zal schikken naar opgelegde voorwaarde n, gelet op de voormelde flagrante miskenning door beklaagde van de voorwaarden opgelegd door de onderzoeksrechter.
- i) De hierna bepaalde straffen, (gevangenisstraf en geldboete), zijn gepast rekening houdende met de bovenvermelde elementen, de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin deze werden gepleegd, de persoon van de beklaagde en zijn strafrechtelijk verleden.
- j) Het bedrag van de hierna bepaalde geldboete is aangepast aan de ernst van de feiten, het beoogde voordeel en de persoon van de beklaagde. De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de hoogte van de geldboete.
- k) Verbeurdverklaring: het GSM toestel neergelegd onder OS nr. 109/2020 ter correctionele griffie van de afdeling Antwerpen van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, eigendom van beklaagde en dat gediend heeft tot het plegen van het misdrijf, dient overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 42.1° en 43 van het strafwetboek verbeurd



te worden verklaard.

- l) De bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen ten bedrage van 1.151,27 euro, gelden die in beslag werden genomen en neergelegd werden bij het COIV, en door beklagde rechtstreeks uit de bewezen verklaarde feiten sub A.1 en A.2 zijn verkregen, werd overeenkomstig de bepalingen van artikel 42.3° en 43 bis van het strafwetboek schriftelijk gevorderd door het openbaar Ministerie bij vordering van 9 april 2020 en dient bevolen te worden.
- m) Deze verbeurdverklaring doet niet dermate afbreuk aan de financiële toestand van beklagde waardoor ze een schending zou inhouden van het eigendomsrecht.
- n) Ontzetting uit de rechten: beklagde dient overeenkomstig de bepalingen van artikel 433 novies §1 SWB ontzet te worden uit de rechten voorzien in artikel 31, eerste lid van het strafwetboek. De periode van ontzetting wordt bepaald op 10 jaar gelet op de ernst en de duurtijd van de feiten en de persoon van beklagde.
- o) Plaatsverbod : Gelet op de ernst en de lange duurtijd van de feiten en teneinde recidive te voorkomen wordt er conform de vordering van het openbaar ministerie overeenkomstig de artikelen 382bis, al. 1.4°, 389 en 433 novies §2 van het strafwetboek een plaatsverbod uitgesproken voor een termijn van 10 jaar wat betreft alle straten binnen de perimeter van het schipperskwartier te Antwerpen begrensd door : Van Meterenkaai, Rouaanse Kaai, Sint-Pietersvliet, Sint Paulusplaats, Sint- Paulusstraat, Klapdorp, Paardenmarkt, Hessenbrug, Hessenplein, Oude Leeuwenrui en Brouwersvliet. Dit brengt de reclassering van beklagde die verklaarde in Schoten te wonen, niet in het gedrang.

#### **4.2.3. Ambtshalve beoordelingen**

- a) De bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke misdrijven en aan de occasionele redders moet worden opgelegd bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf. De huidige veroordeling door het hof komt in de plaats van deze door de eerste rechter. Beklagde dient thans verplicht te worden tot betaling van tweemaal een bijdrage van 200,00 euro.
- b) De forfaitaire vergoeding in de beheerskosten van de rechtsbedeling veroorzaakt door het misdrijf waaraan beklagde schuldig is bevonden, is slechts eenmaal op te leggen in dezelfde zaak, namelijk bij de beslissing waarbij het aan een beklagde ten laste gelegde feit bewezen worden verklaard. De veroordeling tot betaling van de vergoeding wordt beperkt door de relatieve werking van het hoger beroep. Het verbod voor de rechter om de toestand te verzwaren van diegene die alleen hoger beroep instelt, heeft tot gevolg dat deze ambtshalve veroordeling op het enkel hoger beroep van een beklagde niet kan worden verhoogd. De eerste rechter heeft geen vergoeding opgelegd en het hof kan deze toestand niet verzwaren.
- c) De bijdrage voor de financiering van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand moet worden opgelegd bij iedere veroordeling van een beklagde door een strafrecht. De huidige veroordeling door het hof komt in de plaats van deze door de eerste rechter.

## 5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen :

- 11, 12, 13, 14, 24, 31 tot 37, 40 en 41 van de wet van 15 juni 1935,
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 210, 211 en 211bis van het Wetboek van Strafvordering,
- 88 quater § 1 en 3 van het Wetboek van Strafvordering,
- 1, 2, 3, 7, 25, 31, 33, 38, 40, 42 43, 43bis, 56, 65, 66, 79, 80, 382bis al.1,4°, 389, 433 quinquies, 433 septies, 433 novies §1 en §2, van het Strafwetboek, 4 VT Sv.,
- 1 van de wet van 5 maart 1952,
- 36 van de wet van 7 februari 2003,
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985,
- 58 van het K.B. van 18 december 1986,
- 6 van het K. B. van 26 april 2017,
- 4 §3, 5 en 10 van de wet van 19 maart 2017,

## 6. Beslissing

**Het hof,**

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hoger beroepen en de grieven, op **tegenspraak**.

Verklaart het hoger beroep van beklaagde A. S. M. ontvankelijk.

Verklaart het hoger beroep van het openbaar ministerie ontvankelijk, enkel voor zover dit de beschikkingen op strafrechtelijk gebied betreft. Verklaart het, bij gebrek aan hoedanigheid, niet ontvankelijk voor het overige.

Opnieuw recht doende **met eenparigheid van stemmen** binnen de begrensde omvang van de hoger beroepen zoals bepaald onder randnummer 4.2 .1. van dit arrest.

Actualiseert de verzwarende omstandigheid vervat in artikel 433 septies,§1.3° voorzien onder de feiten van tenlastelegging A.1 en A.2 zoals bepaald in randnummer 4.2.2.1 van dit arrest.

Op strafrechtelijk gebied

Stelt de staat van wettelijke herhaling vast in hoofde van beklaagde A. S. M.

Verklaart beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub A.1 en A.2 (zoals geactualiseerd) en B.

Veroordeelt beklaagde A. S. M. hoofdens de vermengde bewezen verklaarde feiten sub A.1 en A.2 (zoals geactualiseerd) tot een hoofdgevangenisstraf van 7 jaar en tot een geldboete van 2 keer 1000 EURO, vermeerderd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 2 keer 8000 EURO ofwel 16.000 euro of, bij gebrek aan betaling binnen de in artikel 40 van het Strafwetboek bepaalde termijn, tot een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Beveelt de verbeurdverklaring van het GSM toestel neergelegd onder OS nr. 109/2020 ter

correctionele griffie van de afdeling Antwerpen van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, eigendom van beklaagde, overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 42.1° en 43 van het strafwetboek.

Beveelt de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen ten bedrage van 1.151,27 euro, in beslag genomen en neergelegd bij het COIV, overeenkomstig de bepalingen van artikel 42.3° en 43 bis van het strafwetboek.

Ontzet beklaagde A. S. overeenkomstig artikel 433 novies§1 van het strafwetboek voor de duur van 10 jaar uit de rechten voorzien in artikel 31, lid 1 van het strafwetboek, met name van het recht om :

- 1° Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen ;
- 2° Verkozen te worden ;
- 3° Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren ;
- 4° Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
- 5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toezienend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman( gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige) of voorlopig bewindvoerder uit te oefenen;
- 6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

Beveelt lastens beklaagde A. S. een plaatsverbod overeenkomstig de artikelen 382bis,al.1.4°, 389 en 433 novies §2 van het strafwetboek voor een termijn van 10 jaar wat betreft de alle straten binnen de perimeter van het schipperskwartier te Antwerpen begrensd door : Van Meterenkaai, Rouaanse Kaai, Sint-Pietersvliet, Sint Paulusplaats, Sint- Paulusstraat, Klapdorp, Paardenmarkt, Hessenbrug, Hessenplein, Oude Leeuwenrui en Brouwersvliet.

Veroordeelt beklaagde A. S. M. hoofdens de het bewezen verklaarde feit sub B tot een hoofdgevangenisstraf van 1 jaar en tot een geldboete van 1000 EURO, vermeerderd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 8000 EURO of, bij gebrek aan betaling binnen de in artikel 40 van het Strafwetboek bepaalde termijn, tot een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht beklaagde tot het betalen van twee keer een bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 2 keer 200 euro.

Veroordeelt beklaagde tot betaling van een bijdrage van 20,00 euro aan het Fonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, begroot in totaal op 3.720,54 euro.

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

De rechtspleging verliep uitsluitend in het Nederlands.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, **kamer C6**,  
samengesteld uit :

N. V., Raadsheer d.d. Voorzitter,

V. R., Raadsheer,

C. V. D. S., Plaatsvervangend Raadsheer,

die aan de beraadslaging hebben deelgenomen

en in openbare terechtzitting van **NEGENTIEN NOVEMBER TWEEDUIZEND EN TWINTIG**

uitgesproken door Raadsheer d.d. Voorzitter N. V.

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie zoals vermeld op het proces-verbaal van de  
terechtzing

met bijstand van griffier C. V. D. S.

C. V. D. S.      C. V. D. S.

V. R.    N. V.